HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

8 noiembrie 2007 *

În cauza C-141/05,

având ca obiect o acțiune în anulare formulată în temeiul articolului 230 CE, introdusă la 29 martie 2005,

Regatul Spaniei, reprezentat de domnii E. Braquehais Conesa și M. A. Sampol Pucurull, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

reclamant,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de domnii F. Florindo Gijón și A. de Gregorio Merino, în calitate de agenți,

pârât,

* Limba de procedură: spaniola.

susținut de:

Comisia Comunităților Europene, reprezentată de domnii F. Jimeno Fernández și T. van Rijn, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

intervenientă,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul A. Rosas, președinte de cameră, domnii U. Lõhmus, J. N. Cunha Rodrigues, A. Ó Caoimh și doamna P. Lindh (raportor), judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,
grefier: domnul J. Swedenborg, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 6 iunie 2007,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin cererea introductivă, Regatul Spaniei solicită anularea Regulamentului (CE) nr. 27/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 de stabilire pentru 2005 a

posibilităților de pescuit și a condițiilor asociate pentru anumite stocuri de pește și grupe de stocuri de pește, aplicabile în apele comunitare și, pentru navele comunitare, în apele în care sunt necesare limitări ale capturilor (JO 2005, L 12, p. 1), în măsura în care acest regulament nu îi alocă anumite cote în apele comunitare ale Mării Nordului și ale Mării Baltice.

Cadrul juridic

Actul privind condițiile de aderare a Regatului Spaniei și a Republicii Portugheze și adaptările tratatelor

2 Articolele 156-166 din Actul privind condițiile de aderare a Regatului Spaniei și a Republicii Portugheze și adaptările tratatelor (JO 1985, L 302, p. 23, denumit în continuare „actul de aderare") reglementează în special accesul navelor spaniole la apele comunitare, precum și la resursele acestora. Din dispozițiile respectivului articol 166 rezultă că regimul astfel definit este aplicabil pe o perioadă care se încheie la 31 decembrie 2002 (denumită în continuare „perioadă tranzitorie").

Regulamentele (CEE) nr. 170/83 și nr. 172/83

3 Prin Regulamentul (CEE) nr. 170/83 al Consiliului din 25 ianuarie 1983 de instituire a unui regim comunitar de conservare și gestionare a resurselor de pescuit (JO L 24, p. 1), legiuitorul a stabilit reguli de repartizare între statele membre a volumului global al capturilor. Obiectivul Consiliului Uniunii Europene era în special să

contribuie la o stabilitate relativă a activităților de pescuit. Al cincilea, al șaselea și al șaptelea considerent ale acestui regulament prezintă noțiunea de stabilitate relativă ca urmărind ocrotirea nevoilor speciale ale regiunilor ale căror populații locale depind în mare măsură de pescuit și de industriile conexe, având în vedere situația biologică momentană a stocurilor.

4 Prin Regulamentul (CEE) nr. 172/83 al Consiliului din 25 ianuarie 1983 de stabilire, pentru anumite stocuri sau grupe de stocuri de pește aflate în zona de pescuit a Comunității, a totalurilor admisibile de captură pentru anul 1982, a părții din aceste capturi disponibilă pentru Comunitate, a repartizării acestei părți între statele membre și a condițiilor în care pot fi pescuite totalurile admisibile de captură (JO L 24, p. 30), s-a procedat pentru prima dată la repartizarea resurselor disponibile în apele comunitare (denumită în continuare „repartizarea inițială").

5 Din al patrulea considerent al Regulamentului nr. 172/83 rezultă că, pentru a permite o repartizare echitabilă a resurselor disponibile, Consiliul a ținut seama în special de activitățile tradiționale de pescuit, de nevoile specifice ale regiunilor care depind în mare măsură de pescuit și de industriile conexe, precum și de pierderea potențialului de pescuit în apele țărilor terțe.

6 Perioada de referință luată în considerare pentru această repartizare este aceea care s-a scurs între 1973 și 1978 (denumită în continuare „perioadă de referință inițială").

Regulamentul (CEE) nr. 3760/92

7 Regulamentul (CEE) nr. 3760/92 al Consiliului din 20 decembrie 1992 privind instituirea unui sistem comunitar al pescuitului și acvaculturii (JO L 389, p. 1) a abrogat

Regulamentul nr. 170/83. Acesta cuprinde o definiție a noțiunii de stabilitate relativă, care o reia, în esență, pe aceea care figura în Regulamentul nr. 170/83, și norme referitoare la repartizarea capturilor prevăzute în special la articolul 8 alineatul (4).

8 Această dispoziție prevede la punctul (iii):

„atunci când creează pentru o zonă de pescuit sau pentru un grup de zone de pescuit posibilități noi de pescuit care nu au fost exploatate înainte în temeiul politicii comune de pescuit, [Consiliul] stabilește metodele de repartizare, ținând seama de interesele tuturor statelor membre". [traducere neoficială]

Regulamentul (CE) nr. 2371/2002

9 Regulamentul nr. 3760/92 a fost abrogat și înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului (JO L 358, p. 59, Ediție specială, 04/vol. 6, p. 237). Articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2371/2002 prevede că navele comunitare de pescuit au acces în mod egal la ape și resurse în toate apele comunitare definite la acest articol, sub rezerva măsurilor adoptate pentru asigurarea conservării și durabilității speciilor.

10 Conform articolului 20 alineatul (1) din acest regulament, articol intitulat „Alocarea posibilităților de pescuit", Consiliul adoptă limitele de captură și/sau ale efortului de pescuit, alocarea posibilităților de pescuit între statele membre, precum și condițiile asociate acestor limite. Posibilitățile de pescuit sunt repartizate între statele membre astfel încât fiecărui stat membru să i se asigure o stabilitate relativă a activităților de pescuit pentru fiecare populație piscicolă sau zonă piscicolă.

11 Principiul stabilității relative este definit în considerentele (16)-(18) ale respectivului regulament, care se referă în special la situația biologică temporară a populațiilor piscicole și la nevoile specifice ale regiunilor unde populațiile locale sunt în mod special dependente de pescuit și de activitățile conexe.

12 Articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2371/2002 prevede că atunci când Comunitatea stabilește noi posibilități de pescuit, Consiliul decide cu privire la alocarea acelor posibilități, luând în considerare interesele fiecărui stat membru.

Regulamentul nr. 27/2005

13 La 22 decembrie 2004, Consiliul, având ca temei în special dispozițiile articolului 20 din Regulamentul nr. 2371/2002, a adoptat Regulamentul nr. 27/2005, care face obiectul prezentei acțiuni.

Istoricul cauzei și procedura

14 Apreciind că avea dreptul, începând de la încheierea perioadei tranzitorii, să participe la repartizarea speciilor supuse unor limitări de captură în Marea Nordului și în Marea Baltică, Regatul Spaniei a prezentat Consiliului o cerere în vederea obținerii unor cote de pescuit în aceste două mări.

15 Acest stat membru a susținut că se impunea revizuirea cotelor repartizate după aderarea sa la Comunitate, în zona la care flota spaniolă nu avea acces în această perioadă, pentru a se ține seama, pe de o parte, de incapacitatea strict legală în care se afla de a participa la această repartizare și, pe de altă parte, de capturile respectivei flote în Marea Nordului în perioada de referință inițială.

16 Consiliul a respins cererea Regatului Spaniei.

17 Ca urmare a acestei respingeri, Regatul Spaniei a introdus două prime acțiuni în fața Curții referitoare la repartizările pentru anul 2003 (cauze în care s-a pronunțat Hotărârea din 30 martie 2006, Spania/Consiliul, C-87/03 și C-100/03, Rec., p. I-2915), două acțiuni referitoare la repartizările pentru anul 2004 [cauze în care s-au pronunțat Ordonanța președintelui Curții din 20 iunie 2006, Spania/Consiliul (C-133/04, nepublicată în Recueil) ca urmare a renunțării Regatului Spaniei la acțiune și Hotărârea din 19 aprilie 2007, Spania/Consiliul (C-134/04, nepublicată în Repertoriu, Rep., p. I-54*)], precum și prezenta acțiune privind anul 2005.

18 Regatul Spaniei apreciază că, întrucât Regulamentul nr. 27/2005 nu i-a acordat anumite cote de pescuit în Marea Nordului și în Marea Baltică, flota spaniolă se află practic, în pofida încheierii perioadei tranzitorii, în imposibilitatea de a pescui majoritatea speciilor supuse cotelor în aceste două mări. În susținerea acțiunii, Regatul Spaniei invocă trei motive. Primul este întemeiat pe o încălcare a principiului nediscriminării, al doilea pe o încălcare a actului de aderare și al treilea pe o încălcare a articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2371/2002.

19 În cadrul celui de al treilea motiv, Regatul Spaniei a arătat, la punctul 27 din cerere, că era vorba despre următoarele specii: uvă (zonele IIa, IV), pește-pescar (zonele IIa,

IV), limandă și cambulă de Baltica (zonele IIa, IV), cardină (zonele IIa, IV), cambulă cenușie (zonele IIa, IV), langustină (zonele IIa, IV), putasu (zonele IIa, IV), crevete (zonele IIa, IIIa, IV), calcan și calcan-mare (zonele IIa, IV), vulpe-de-mare (zonele IIa, IV), câine de mare (zonele IIa, IV) și stavrid (zonele IIa, IV).

20 Prin Ordonanța președintelui Curții din 21 iunie 2005, a fost admisă intervenția Comisiei Comunităților Europene în susținerea concluziilor Consiliului în cadrul prezentei acțiuni.

21 Prin Decizia președintelui Curții din 10 mai 2005, procedura a fost suspendată în cauza de față până la pronunțarea Hotărârii din 30 martie 2006, Spania/Consiliul, citată anterior, prin care Curtea s-a pronunțat asupra primelor două acțiuni.

22 Ca urmare a acestei hotărâri, Regatul Spaniei a fost întrebat dacă își menține prezenta acțiune. Prin scrisoarea din 27 aprilie 2006, acesta a răspuns afirmativ.

23 În această scrisoare, statul membru menționat a susținut, întemeindu-se pe respectiva hotărâre, că următoarele specii constituie noi posibilități de pescuit, întrucât, în opinia sa, au făcut pentru prima dată obiectul unei repartizări sub formă de cote în Regulamentul nr. 27/2005:

— ierosme, zona IV (apele norvegiene);

— pește-pescar, zonele IIa (apele comunitare) și IV (apele comunitare);

— putasu, zona IV (apele norvegiene);

— mihalț-de-mare, zona IV (apele norvegiene);

— langustină, zona IV (apele norvegiene).

24 În opinia Regatului Spaniei, Consiliul și-ar fi încălcat obligațiile care rezultă din articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2371/2002 prin faptul că nu i-a alocat nicio cotă pentru aceste specii.

Cu privire la admisibilitatea acțiunii

25 În memoriul în intervenție, Comisia invocă inadmisibilitatea acțiunii Regatului Spaniei, întrucât, prin scrisoarea din 27 aprilie 2006, acesta ar fi schimbat obiectul acțiunii sale, concentrându-se numai pe al treilea motiv invocat și menționând specii care au făcut obiectul unei repartizări pentru prima dată prin Regulamentul nr. 27/2005, adoptat în decembrie 2004, care nu erau menționate în cererea sa inițială. Pe de altă parte, chiar dacă acțiunea inițială era menținută, aceasta ar fi devenit, în orice caz, lipsită de obiect ca urmare a pronunțării Hotărârii din 30 martie 2006, Spania/Consiliul, citată anterior.

26 Trebuie arătat totuși că nu s-a ridicat nicio excepție de inadmisibilitate împotriva acțiunii Regatului Spaniei de către Consiliu, pârât în susținerea căruia a fost admisă intervenția Comisiei.

27 Or, în temeiul articolului 40 al patrulea paragraf din Statutul Curții de Justiție, concluziile cererii de intervenție nu pot avea un alt obiect decât susținerea concluziilor uneia dintre părți. În plus, conform articolului 93 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, intervenientul ia procedura în starea în care se află în momentul intervenției sale.

28 În consecință, Comisia, în calitate de intervenient, nu avea dreptul să ridice o excepție de inadmisibilitate (a se vedea Hotărârea din 30 ianuarie 2002, Italia/Comisia, C-107/99, Rec., p. I-1091, punctul 29).

29 Cu toate acestea, trebuie să se examineze din oficiu, în temeiul articolului 92 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, dacă Regatul Spaniei nu a modificat obiectul litigiului pe parcursul procesului, cu încălcarea prevederilor articolului 38 din Regulamentul de procedură, și dacă acțiunea nu a devenit lipsită de obiect ca urmare a pronunțării Hotărârii din 30 martie 2006, Spania/Consiliul, citată anterior.

30 Cu privire la primul aspect, trebuie să se constate că, prin scrisoarea din 27 aprilie 2006, prin care a răspuns la întrebarea Curții dacă, având în vedere pronunțarea acestei hotărâri, își menținea acțiunea, Regatul Spaniei a răspuns afirmativ. De altfel, acesta a confirmat răspunsul său cu ocazia ședinței în fața Curții.

31 Este adevărat că, în această scrisoare, Regatul Spaniei menționează importanța care trebuie acordată, ca urmare a pronunțării hotărârii menționate, examinării problemei dacă anumite specii de pești reprezintă noi posibilități de pescuit în sensul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2371/2002, care face obiectul celui de al treilea motiv invocat în cererea sa. Prin urmare, va trebui să se verifice, dacă este cazul, în cadrul analizei acestui motiv, dacă menționarea acestor specii intră în obiectul acțiunii inițiale sau dacă reprezintă o extindere inadmisibilă a acesteia.

32 Cu privire la aspectul dacă prezenta acțiune a devenit lipsită de obiect ca urmare a pronunțării Hotărârii din 30 martie 2006, Spania/Consiliul, citată anterior, trebuie să se constate că regulamentul a cărui anulare parțială a fost solicitată de Regatul Spaniei în litigiul în care s-a pronunțat acea hotărâre este diferit de regulamentul atacat în prezenta cauză. Într-adevăr, regulamentul vizat în respectiva hotărâre era Regulamentul (CE) nr. 2341/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 de stabilire pentru 2003 a posibilităților de pescuit și a condițiilor asociate pentru anumite stocuri de pește și grupe de stocuri de pește, aplicabile în apele comunitare și, pentru navele comunitare, în ape în care sunt necesare limitări ale capturilor (JO L 356, p. 12), în timp ce regulamentul atacat în prezenta acțiune este Regulamentul nr. 27/2005 de stabilire a posibilităților de pescuit pentru anul 2005. Cele două cauze au, prin urmare, obiecte diferite.

33 Prin urmare, trebuie să se considere că prezenta acțiune este admisibilă.

Cu privire la fond

Cu privire la motivul întemeiat pe o încălcare a principiului nediscriminării

Argumentele părților

34 Regatul Spaniei arată că, începând de la încheierea perioadei tranzitorii, navele spaniole trebuiau să beneficieze de un acces egal nu numai la apele comunitare, care nu le este contestat, dar și la resursele acestor ape, ceea ce ar presupune alocarea unor cote de pescuit în Marea Nordului și în Marea Baltică. Or, Regulamentul nr. 27/2005 nu ar fi alocat practic nicio cotă Regatului Spaniei în aceste două mări.

Acest regulament nu ar respecta condițiile egalității de tratament și ar crea o discriminare împotriva pescarilor spanioli.

35 Niciun motiv obiectiv nu ar justifica această discriminare. Ar trebui respectată regula generală potrivit căreia dreptul comunitar, în ansamblul său, se aplică pe deplin noilor state membre de la data aderării acestora la Comunitate. Derogările de la această regulă, prevăzute într-un act de aderare, ar fi temporare și ar trebui să fie interpretate în mod strict.

36 Potrivit acestui stat membru, noțiunile de acces la ape și la resurse ar fi legate în mod intrinsec. Regulamentul nr. 27/2005 nu ar face nicio distincție între acestea și, prin urmare, ar reveni Consiliului sarcina de a adopta măsurile corespunzătoare pentru a modifica cheia de repartizare.

37 În practică, lipsa accesului la resurse ar lipsi de conținut dreptul de acces la ape. Speciile supuse cotelor ar fi singurele care au o valoare economică. În plus, obligația, în lipsa cotelor, de a arunca în mare exemplarele pescuite aparținând acestor specii, chiar moarte, ar crea un prejudiciu biologic. În sfârșit, în condițiile în care nu dispune practic de nicio cotă în aceste două mări, Regatul Spaniei ar fi în imposibilitatea de a proceda la schimburile de posibilități de pescuit prevăzute la articolul 20 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2371/2002.

38 Regatul Spaniei arată că situația sa este diferită de aceea a statelor membre care nu au obținut nici ele cote în temeiul Regulamentului nr. 27/2005. Într-adevăr, navele acestor state nu ar avea în mod necesar interesul de a pescui în apele respective, spre

deosebire de navele Regatului Spaniei, stat membru a cărui populație depinde de pescuit, în special în Galicia și în provinciile basce. Regatul Spaniei susține că, în lipsa unor dispoziții tranzitorii, ar fi participat la prima repartizare de cote după aderarea sa la Comunitate în 1986 și, prin urmare, i s-ar fi alocat cote în 2003.

39 Potrivit Consiliului, Regulamentul nr. 27/2005 nu creează o discriminare împotriva Regatului Spaniei. Într-adevăr, acesta din urmă ar fi supus aceluiași tratament ca și statele membre care nu au beneficiat de cote întrucât nu desfășurau activități de pescuit a căror stabilitate Consiliul ar fi putut să decidă să o asigure, respectivele state reprezentând aproape jumătate dintre statele membre. Consiliul subliniază că guvernul spaniol nu face distincția necesară între noțiunea de acces la apele comunitare și noțiunea de acces la resursele acestor ape.

Aprecierea Curții

40 Principiul nediscriminării impune ca situații comparabile să nu fie tratate în mod diferit și ca situații diferite să nu fie tratate în același mod, cu excepția cazului în care un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv (a se vedea în special Hotărârea din 17 octombrie 1995, Fishermen's Organisations și alții, C-44/94, Rec., p. I-3115, punctul 46, Hotărârea din 30 martie 2006, Spania/Consiliul, citată anterior, punctul 48, și Hotărârea din 19 aprilie 2007, Spania/Consiliul, citată anterior, punctul 28).

41 Se pune astfel întrebarea dacă situația Regatului Spaniei este comparabilă cu aceea a statelor membre care au obținut cote de pescuit în apele Mării Nordului și ale Mării Baltice în temeiul Regulamentului nr. 27/2005.

42 Astfel cum a amintit la punctul 50 din Hotărârea din 30 martie 2006, Spania/Consiliul, citată anterior, Curtea a examinat deja problema unei eventuale discriminări față de statele membre care nu obținuseră anumite cote de pescuit ulterior aderării lor la Comunitate.

43 De la punctul 14 din Hotărârea din 13 octombrie 1992, Portugalia și Spania/Consiliul (C-63/90 și C-67/90, Rec., p. I-5073), reiese că Republica Portugheză invocase faptul că flota portugheză desfășurase activități de pescuit în apele Groenlandei în perioada 1973-1977, și anume în cursul unei părți din perioada de referință inițială. Aceasta subliniase că, în ceea ce privește cantitățile pescuite de flota portugheză, acestea erau comparabile cu cele pescuite de flota germană și net superioare celor pescuite de flota Regatului Unit.

44 Curtea a apreciat totuși că situația Republicii Portugheze nu era comparabilă cu aceea a statelor membre care beneficiaseră de cote. Aceasta a hotărât că, în măsura în care actul de aderare nu a modificat situația existentă în domeniul repartizării resurselor externe, acquis-ul comunitar rămâne aplicabil și că, prin urmare, noile state membre nu ar putea invoca împrejurări anterioare aderării, printre care în special activitățile lor de pescuit desfășurate în perioada de referință, pentru a înlătura aplicarea respectivelor dispoziții. De la data aderării, acestea se află în aceeași situație ca și statele membre excluse de la repartizări în temeiul principiului stabilității relative a activităților de pescuit, concretizată, în ceea ce privește acordurile anterioare aderării, în repartizarea efectuată în 1983 (a se vedea Hotărârea Portugalia și Spania/Consiliul, punctele 43 și 44, citată anterior, Hotărârea din 30 martie 2006, Spania/Consiliul, punctul 52, citată anterior, precum și Hotărârea din 19 aprilie 2007, Spania/Consiliul, punctul 32, citată anterior).

45 Acest raționament poate fi transpus în prezenta cauză. Rezultă din aceasta că Regatul Spaniei nu se află într-o situație comparabilă cu aceea a statelor membre care au beneficiat de cote cu ocazia repartizării inițiale și că, prin urmare, acesta nu poate invoca activitățile de pescuit desfășurate de navele spaniole între anii 1973 și

1976 în Marea Nordului, în perioada de referință inițială. Situația sa este, în schimb, comparabilă cu aceea a statelor membre ale căror nave nu au obținut astfel de cote, indiferent dacă aceste state membre au desfășurat sau nu au desfășurat o activitate de pescuit în apele Mării Nordului și/sau ale Mării Baltice în această perioadă (a se vedea Hotărârea din 30 martie 2006, Spania/Consiliul, citată anterior, punctul 53, și Hotărârea din 19 aprilie 2007, Spania/Consiliul, citată anterior, punctul 33).

46 Încheierea perioadei tranzitorii nu schimbă cu nimic această situație.

47 Într-adevăr, Consiliul a invocat, în mod întemeiat, că trebuie să se facă o distincție între noțiunea de acces la ape și noțiunea de acces la resurse. Dacă, după încheierea perioadei tranzitorii, Regatul Spaniei poate din nou să aibă acces la apele Mării Nordului și ale Mării Baltice, nu rezultă din aceasta că navele spaniole pot avea acces la resursele acestor două mări în aceeași măsură ca și navele statelor membre care au participat la repartizarea inițială sau la repartizări ulterioare (a se vedea Hotărârea din 30 martie 2006, Spania/Consiliul, citată anterior, punctul 55, și Hotărârea din 19 aprilie 2007, Spania/Consiliul, citată anterior, punctul 35).

48 Consiliul a putut să aprecieze că, întrucât navele spaniole nu au pescuit în apele Mării Nordului și ale Mării Baltice timp de peste 20 de ani, lipsa alocării unor cote nu ar aduce atingere principiului stabilității relative a activităților de pescuit ale populațiilor vizate. Consiliul a putut de asemenea să considere, astfel cum rezultă din aceasta, că Regatul Spaniei nu se afla într-o situație echivalentă cu aceea a statelor membre ale căror nave pescuiseră recent, în perioada de referință relevantă, în aceste ape (a se vedea Hotărârea din 30 martie 2006, Spania/Consiliul, citată anterior, punctul 56, și Hotărârea din 19 aprilie 2007, Spania/Consiliul, citată anterior, punctul 36).

49 Trebuie adăugat că imposibilitatea de a participa la noi repartizări de cote de pescuit, în care s-a găsit Regatul Spaniei în perioada tranzitorie, în temeiul unei interdicții

legale pur temporare de acces la apele Mării Nordului și ale Mării Baltice, nu schimbă cu nimic această constatare. Nu rezultă din aceasta că ar fi existat o obligație a Consiliului de a schimba cheia de repartizare la încheierea acestei perioade, pentru a lua în considerare interesele Regatului Spaniei. Într-adevăr, contrar celor susținute de acest stat membru în cursul procedurii scrise și al ședinței, nu s-a demonstrat în niciun fel că, în lipsa interzicerii accesului la cele două mări vizate în perioada tranzitorie, acest stat membru ar fi obținut anumite cote pentru speciile care fac obiectul unei noi repartizări în respectiva perioadă.

50 În plus, celelalte argumente prezentate de Regatul Spaniei și amintite la punctul 37 din prezenta hotărâre nu sunt de natură să modifice constatarea făcută la punctul 47 din aceasta. Astfel, împrejurarea că speciile supuse cotelor au o valoare mai mare decât celelalte specii nu ar putea să aibă ca rezultat faptul că unui stat trebuie să i se aloce anumite cote. Pretinsul risc ecologic nu a fost demonstrat. Imposibilitatea de a efectua anumite schimburi de cote decurge din nealocarea acestora. Într-adevăr, articolul 20 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2371/2002 prevede numai posibilitatea de a schimba cotele pe care statele membre le dețin. Acesta nu dă naștere însă unui drept de a obține cote.

51 Prin urmare, prin faptul că nu a acordat Regatului Spaniei, prin Regulamentul nr. 27/2005, un tratament identic cu cel de care au beneficiat statele membre care au participat la repartizarea inițială a cotelor de pescuit, înainte de aderarea acestui stat membru la Comunitate, sau la repartizări ulterioare, în perioada tranzitorie, Consiliul nu a acționat în mod discriminatoriu față de acest stat.

52 Având în vedere considerațiile de mai sus, motivul întemeiat pe o încălcare a principiului nediscriminării trebuie respins.

Cu privire la motivul întemeiat pe o încălcare a actului de aderare

Argumentele părților

53 Guvernul spaniol consideră că, prin faptul că nu a alocat Regatului Spaniei o parte din cotele de pescuit care au făcut obiectul unei repartizări în ceea ce privește zona apelor comunitare ale Mării Nordului și ale Mării Baltice, după aderarea acestui stat membru la Comunitate, Regulamentul nr. 27/2005 prorogă perioada tranzitorie dincolo de ceea ce prevede actul de aderare și încalcă astfel prevederile acestuia.

54 Regatul Spaniei apreciază că extinderea derogărilor prevăzute în actul de aderare dincolo de perioada tranzitorie stabilită în acest act conduce la nerespectarea naturii excepționale, tranzitorii și limitate a acestora.

55 Acest stat membru adaugă că, deși Curtea a examinat deja existența unei încălcări a actului de aderare în Hotărârea din 30 martie 2006, Spania/Consiliul, citată anterior, cauza de față este totuși diferită în măsura în care, spre deosebire de regulamentul analizat în această hotărâre, Regulamentul nr. 27/2005 se referă în special la cotele alocate pentru prima dată în 2005 și care constituie noi posibilități de pescuit.

56 Consiliul susține, în ceea ce îl privește, că prevederile actului de aderare și-au încetat aplicarea la încheierea perioadei tranzitorii și nu mai pot, prin urmare, să constituie un criteriu pentru aprecierea legalității actelor adoptate de Consiliu.

57 Pe de altă parte, actul de aderare nu ar impune și nici nu ar prevedea o revizuire a sistemului de repartizare a cotelor.

58 Consiliul adaugă că articolele 156-164 din actul de aderare, care sunt dispoziții tranzitorii, nu reglementează modul în care Consiliul ar trebui să repartizeze noi posibilități de pescuit în 2005, prin urmare la mai mulți ani după ce respectivele dispoziții au încetat să se mai aplice.

Aprecierea Curții

59 Trebuie amintit că, astfel cum arată Consiliul, articolele 156-164 din actul de aderare nu definesc regimul aplicabil în sectorul pescuitului decât pentru perioada tranzitorie. Prin urmare, aceste articole nu pot, în principiu, să constituie temeiul unor revendicări referitoare la o perioadă care începe la o dată ulterioară încheierii perioadei tranzitorii (a se vedea Hotărârea din 30 martie 2006, Spania/Consiliul, citată anterior, punctul 64, și Hotărârea din 19 aprilie 2007, Spania/Consiliul, citată anterior, punctul 44).

60 În plus, din actul de aderare nu rezultă că exista o obligație a Consiliului de a modifica pe viitor cheia de repartizare a posibilităților de pescuit adoptată ulterior aderării Regatului Spaniei, în perioada tranzitorie.

61 Chiar dacă regimul aplicabil în perioada tranzitorie este, prin definiție, temporar, nu rezultă din aceasta că toate restricțiile prevăzute de acesta încetează în mod automat la încheierea perioadei respective, dacă acestea rezultă și din acquis-ul comunitar aplicabil statului membru. Or, astfel cum s-a constatat la punctul 29 din Hotărârea din 30 martie 2006, Spania/Consiliul, citată anterior, acquis-ul comunitar include cheia de repartizare stabilită de reglementarea existentă la momentul aderării Regatului Spaniei. Această cheie de repartizare rămâne, în principiu, în vigoare câtă vreme nu este modificată printr-un act al Consiliului.

62 În ceea ce privește repartizările de cote efectuate în perioada tranzitorie, acestea sunt reglementate de regulamentele de stabilire a cotelor respective și de principiul stabilității relative, iar nu de actul de aderare (a se vedea Hotărârea din 30 martie 2006, Spania/Consiliul, citată anterior, punctul 66, și Hotărârea din 19 aprilie 2007, Spania/Consiliul, citată anterior, punctul 47). În ceea ce privește repartizările efectuate pentru prima dată prin Regulamentul nr. 27/2005, nici acestea nu sunt supuse actului de aderare.

63 În consecință, prin faptul că nu a alocat Regatului Spaniei, în temeiul Regulamentului nr. 27/2005, anumite cote de pescuit în Marea Nordului și în Marea Baltică, Consiliul nu a încălcat actul de aderare.

64 Prin urmare, motivul întemeiat pe o încălcare a actului de aderare trebuie respins.

Cu privire la motivul întemeiat pe o încălcare a articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2371/2002

Argumentele părților

65 Regatul Spaniei consideră că cele cinci specii menționate în scrisoarea din 27 aprilie 2006 și amintite la punctul 23 din prezenta hotărâre constituie noi posibilități de pescuit. Prin faptul că nu i-a alocat nicio cotă pentru aceste specii, Consiliul ar fi omis să ia în considerare interesele acestui stat membru și, prin urmare, ar fi încălcat prevederile articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2371/2002.

66 Consiliul recunoaște că speciile care au făcut obiectul unei prime repartizări în temeiul Regulamentului nr. 27/2005 constituie noi posibilități de pescuit. Cu toate acestea, dintre cele cinci specii menționate de autoritățile spaniole, numai speciile următoare, care au fost repartizate în zone specifice pentru prima dată în 2005, ar constitui, la acea dată, noi posibilități de pescuit:

— ierosme, zona IV (apele norvegiene);

— pește-pescar, zona IV (apele norvegiene);

— mihalț-de-mare, zona IV (apele norvegiene);

— langustină, zona IV (apele norvegiene).

67 În schimb, specia pește-pescar, zona IIa (apele comunitare) și zona IV (apele comunitare), menționată la punctul 23 din prezenta hotărâre, ar fi făcut obiectul unei prime repartizări în 1998. Specia putasu, zona IV (apele norvegiene), menționată la punctul 23 amintit, ar fi făcut deja obiectul unei repartizări anterior anului 2002. Regatul Spaniei ar menționa, prin urmare, în mod greșit aceste specii ca reprezentând noi posibilități de pescuit.

68 În ceea ce privește cele patru noi posibilități de pescuit pe care le-a identificat, Consiliul susține că a luat în considerare interesele tuturor statelor membre, inclusiv pe cele ale Regatului Spaniei, și că nu rezultă din luarea în considerare a acestor noi posibilități că toate statele membre ar trebui să beneficieze de alocarea de cote.

Consiliul ar fi stabilit o perioadă de referință care cuprindea anii 1999-2003. Întrucât, în această perioadă, navele spaniole nu pescuiseră speciile în discuție în zona vizată, deși aveau posibilitatea, nicio cotă nu a fost alocată acestui stat membru. Consiliul concluzionează că nu a depășit marja de apreciere de care dispune și că, prin urmare, nu a încălcat prevederile articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2371/2002.

69 În memoriul în replică, Regatul Spaniei recunoaște că a comis o eroare în ceea ce privește identificarea speciilor care reprezentau noi posibilități de pescuit și admite că numai cele patru specii menționate de Consiliu pentru zone specifice corespund noțiunii în cauză. În schimb, acesta susține în continuare că, în privința celor patru specii, Consiliul a încălcat articolul 20 alineatul (2) menționat.

70 Comisia, în ceea ce o privește, apreciază că, întrucât cele patru specii menționate de Consiliu intrau în categoria „alte specii" pentru care Comunității îi era alocată o cotă globală, în temeiul regulamentelor anterioare anului 2005, acestea nu constituie noi posibilități de pescuit. Această noțiune nu s-ar aplica decât speciilor de care Comunitatea dispune ca urmare a accesului la noi ape sau la noi specii.

71 Comisia adaugă că, în situația în care Curtea nu ar împărtăși interpretarea sa cu privire la noțiunea „noi posibilități de pescuit" și ar hotărî că cele patru specii menționate de Consiliu ar intra în sfera acestei noțiuni, ar trebui să se considere că, în orice caz, Consiliul nu a depășit limitele puterii sale de apreciere și, prin urmare, nu a încălcat articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2371/2002.

Aprecierea Curții

— Observații introductive

72 Regatul Spaniei, Consiliul și Comisia sunt de acord în privința faptului că numai cele patru specii menționate de Consiliu și amintite la punctul 66 din prezenta hotărâre au făcut obiectul unei prime repartizări în temeiul Regulamentului nr. 27/2005 și sunt vizate de al treilea motiv al prezentei acțiuni.

73 Cu toate acestea, se pune problema admisibilității acestei acțiuni.

74 Într-adevăr, astfel cum s-a arătat la punctul 31 din prezenta hotărâre, trebuie să se verifice dacă Regatul Spaniei, menționând aceste patru specii, nu a modificat obiectul litigiului în mod contrar prevederilor articolului 38 din Regulamentul de procedură.

75 Trebuie să se constate că, printre cele patru specii avute în vedere, specia pește-pescar este menționată la punctul 27 din cererea introductivă a Regatului Spaniei cu referire la zona IV, fără să se precizeze dacă este vorba despre apele comunitare, apele norvegiene sau toate aceste ape împreună. În scrisoarea din 27 aprilie 2006, guvernul spaniol menționează specia pește-pescar, zona IV (apele comunitare), însă rectifică această mențiune în replică și susține că avea în vedere apele norvegiene.

76 Ținând seama de menționarea generală a zonei IV în cererea introductivă, trebuie să se considere că erau vizate toate apele acestei zone și, prin urmare, că al treilea motiv, în ceea ce privește specia pește-pescar, zona IV (apele norvegiene), este admisibil.

77 În schimb, în ceea ce privește celelalte trei specii, speciile ierosme și mihalț-de-mare nu figurează la punctul 27 din cererea introductivă, iar specia langustină nu este menționată pentru zona IV. Prin urmare, trebuie să se considere că cererea introductivă nu viza nici specia ierosme, nici specia mihalț-de-mare și nu viza specia langustină decât pentru zona III. Referirea la aceste trei specii pentru zona IV (apele norvegiene) în scrisoarea din 27 aprilie 2006, precum și în replică constituie o extindere a obiectului litigiului care trebuie respinsă ca inadmisibilă. Împrejurarea că aceste specii figurează în anexa I la Regulamentul nr. 27/2005, care face obiectul prezentului litigiu, nu este suficientă, în condițiile în care Regatul Spaniei solicită numai anularea regulamentului în măsura în care acesta nu alocă anumite cote flotei spaniole și a precizat la punctul 27 menționat numai speciile vizate prin al treilea motiv.

— Cu privire la motiv

78 Regatul Spaniei susține că repartizarea speciei pește-pescar în zona IV (apele norvegiene), efectuată prin Regulamentul nr. 27/2005, constituie o nouă posibilitate de pescuit și că, prin faptul că nu i-a alocat nicio cotă pentru această specie, Consiliul nu a luat în considerare interesele sale, încălcând astfel prevederile articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2371/2002.

79 Trebuie să se analizeze dacă repartizarea speciei pește-pescar în zona IV (apele norvegiene) constituie o nouă posibilitate de pescuit în sensul articolului 20 alineatul (2) menționat și, dacă este cazul, dacă interesele Regatului Spaniei au fost luate în considerare de către Consiliu.

80 Cu privire la primul aspect, este cert că repartizarea efectuată prin Regulamentul nr. 27/2005 constituie prima repartizare între statele membre a cotelor pentru această specie.

81 Potrivit Comisiei, specia pește-pescar în zona IV (apele norvegiene) nu ar constitui totuși o nouă posibilitate de pescuit, ci ar fi o posibilitate de pescuit existentă, întrucât nu ar fi vorba despre o specie exploatată pentru prima dată în temeiul politicii comunitare, conform articolului 8 alineatul (4) litera (iii) din Regulamentul nr. 3760/92. Or, articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2371/2002 ar fi înlocuit acest articol 8 alineatul (4) litera (iii) și ar trebui interpretat în lumina acestuia din urmă. Ar rezulta de aici că pentru această specie ar trebui să se efectueze o repartizare conform principiului stabilității relative prevăzut la articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2371/2002, iar nu luând în considerare, conform articolului 20 alineatul (2) menționat, interesele statelor membre.

82 Trebuie arătat totuși că Regulamentul nr. 2371/2002 prezintă diferențe față de Regulamentul nr. 3760/1992.

83 Astfel, Regulamentul nr. 2371/2002 clarifică noțiunea „posibilități de pescuit", pe care o definește la articolul 3 litera (q) ca fiind un drept cuantificat de a pescui. În ceea ce privește articolul 20 alineatul (2) din acest regulament, textul său este diferit față de cel al articolului 8 alineatul (4) litera (iii) menționat și prevede numai că, atunci când Comunitatea stabilește noi posibilități de pescuit, Consiliul decide cu privire la alocarea acelor posibilități, luând în considerare interesele fiecărui stat membru.

84 Prin urmare, noțiunea „noi posibilități de pescuit" trebuie interpretată ținând seama de economia și de obiectivul articolului 20 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 2371/2002 coroborat cu jurisprudența (a se vedea Hotărârea din 16 iunie 1987, Romkes, 46/86, Rec., p. 2671, Hotărârile din 13 octombrie 1992, Spania/Consiliul, C-70/90, Rec., p. I-5159, Spania/Consiliul, C-71/90, Rec., p. I-5175, Spania/Consiliul, C-73/90, Rec., p. I-5191, și Hotărârea din 30 martie 2006, Spania/Consiliul, citată anterior).

85 Astfel, din analiza acestor două alineate ale articolului 20 menționat rezultă că primul dintre acestea se referă la posibilități de pescuit existente, în timp ce al doilea se referă la noi posibilități de pescuit. Posibilitățile de pescuit existente sunt repartizate între statele membre în temeiul principiului stabilității relative.

86 Curtea a hotărât că cerința stabilității relative trebuie înțeleasă ca însemnând menținerea unui procentaj fix pentru fiecare stat membru, iar cheia de repartizare stabilită inițial va continua să se aplice câtă vreme nu a fost adoptat un regulament de modificare (a se vedea în special Hotărârea Romkes, citată anterior, punctul 17, și Hotărârea din 30 martie 2006, Spania/Consiliul, citată anterior, punctul 27).

87 În măsura în care aplicarea, în ceea ce privește posibilitățile de pescuit existente, a principiului stabilității relative duce la menținerea unei chei de repartizare deja stabilite între statele membre, trebuie să se considere că instituirea unei prime chei de repartizare între statele membre implică alocarea unor noi posibilități de pescuit și o repartizare care ține seama de interesele fiecăruia dintre aceste state. Noțiunea de interes poate cuprinde nevoia de a menține stabilitatea relativă a activităților de pescuit, dar nu se limitează la această nevoie.

88 Astfel, contrar punctului de vedere exprimat de către Comisie, atunci când o primă cheie de repartizare este stabilită pe stat membru, în special după ce statele membre și-au exercitat dreptul lor de a pescui într-o zonă și cu privire la specii pentru care Comunitatea a dispus de o cotă globală, Consiliul hotărăște luând în considerare interesul fiecăruia dintre state, conform prevederilor articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2371/2002. Întrucât, prin definiție, nicio cheie de repartizare nu poate fi menținută într-un asemenea caz, nu trebuie să se aplice prevederile articolului 20 alineatul (1) din acest regulament.

89 Trebuie adăugat că interpretarea propusă de Comisie ar duce la o situație paradoxală în care dreptul de acces al statelor membre la noi ape și la noi specii ar putea să nu fie niciodată calificat ca noi posibilități de pescuit și, în consecință, să nu permită niciodată luarea în considerare a intereselor acestor state, în sensul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2371/2002. Acest lucru s-ar întâmpla de fiecare dată când, ca și în speță, noul drept de acces ar lua, într-o primă etapă, forma unei cote globale în favoarea Comunității, înainte de a fi alocat, într-o a doua etapă, statelor membre în mod individual. Or, din Regulamentul nr. 2371/2002 nu reiese că legiuitorul ar fi dorit să limiteze astfel luarea în considerare a intereselor statelor membre.

90 Având în vedere considerațiile de mai sus, trebuie să se considere că prima alocare către statele membre a speciei pește-pescar în zona IV (apele norvegiene), bazată pe stabilirea unei prime chei de repartizare pentru această specie în respectivele ape, constituie o nouă posibilitate de pescuit.

91 Prin urmare, trebuie să se examineze dacă interesele Regatului Spaniei au fost luate în considerare în mod corespunzător de către Consiliu.

92 Întrucât este vorba despre un regulament în materie de pescuit, în cadrul politicii agricole comune, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că legiuitorul comunitar dispune în acest domeniu de o largă putere de apreciere, care corespunde responsabilităților politice pe care articolele 34-37 CE i le conferă (a se vedea în special Hotărârea din 23 martie 2006, Unitymark și North Sea Fishermen's Organisation, C-535/03, Rec., p. I-2689, punctul 55).

93 Trebuie totuși să se verifice dacă legiuitorul comunitar nu a depășit limitele puterii sale de apreciere.

94 Regatul Spaniei arată că, în perioada de referință aleasă de Consiliu, și anume 1999-2003, prevederile articolelor 156-164 din actul de aderare îi interziceau accesul la apele în cauză. Hotărând să nu aloce cote decât statelor membre a căror flotă pescuise speciile vizate, în special specia pește-pescar, în această perioadă și nealocându-i nicio cotă, deși absența navelor spaniole din zona respectivă era cauzată de o interdicție strict legală, Consiliul nu ar fi luat în considerare interesele sale.

95 Trebuie totuși să se constate că, astfel cum a arătat Consiliul în memoriul în apărare și în duplică, articolele 156-164 din actul de aderare se referă numai la accesul la apele comunitare, iar nu la accesul la apele norvegiene, și că, în consecință, argumentul Regatului Spaniei nu este relevant.

96 În cursul ședinței, Regatul Spaniei a încercat să ofere alte argumente pentru a demonstra imposibilitatea navelor spaniole de a pescui în apele norvegiene. Mai întâi, acesta a arătat că nu este totdeauna ușor să se identifice, în interiorul unei zone determinate, apele în care navele își desfășoară activitatea, apoi a afirmat că nu i s-a alocat nicio cotă în apele norvegiene.

97 Aceste argumente nu sunt totuși determinante, întrucât specia pește-pescar, care nu era supusă niciunei cote specifice pe stat membru, putea fi pescuită în mod liber de diferitele flote ale statelor membre, sub rezerva unei cote globale aplicabile Comunității pentru diferitele specii din care făcea parte.

98 Trebuie să se constate că nealocarea în favoarea Regatului Spaniei sau a unui alt stat membru a unor cote pentru specia pește-pescar nu presupune că interesele acestor state membre nu au fost luate în considerare de către Consiliu.

99 În ceea ce privește alegerea perioadei de referință, astfel cum Curtea a hotărât deja, Consiliul dispune de o anumită flexibilitate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 octombrie 2001, Italia/Consiliul, C-120/99, Rec., p. I-7997, punctul 42). Perioada de cinci ani cuprinsă între 1999 și 2003 reprezintă o perioadă recentă și suficient de lungă care nu pare criticabilă.

100 Prin faptul că a alocat cote pentru specia pește-pescar numai statelor membre ale căror nave pescuiseră această specie în această perioadă și prin faptul că nu a alocat nicio astfel de cotă Regatului Spaniei pe motiv că navele spaniole nu pescuiseră această specie, deși aveau dreptul de acces la zona vizată, Consiliul nu a depășit limitele puterii sale de apreciere.

101 Prin urmare, al treilea motiv trebuie respins.

102 Întrucât niciunul dintre motivele invocate nu a fost admis, acțiunea Regatului Spaniei trebuie respinsă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

103 În temeiul articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Consiliul a solicitat obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată, iar Regatul Spaniei a căzut în pretenții, se impune obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată. În temeiul alineatului (4) al doilea paragraf al aceluiași articol, Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

3) Comisia Comunităților Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

Semnături